

Ærlig haardt ramt af Lovgivningsmagten, maa jeg paa det bestemteste paastaa, at den er i dette Øjeblik gunstigere stillet end den største Part af de danske Erhvervsfolk, naar man da gaar ud fra Erhvervets Betydning — Agerbruget og en stor Del andre Erhverv. Jeg kan derfor ikke se, at der begaas nogen Uret, men vil haabe, at man ad denne Vej eller andre Veje kunde retablere gunstigere og retfærdigere Forhold end dem, der nu findes her i Landet.

Finansministeren (Estrup): Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer), rettede det Spørgsmaal til mig, hvorfor Forslaget denne Gang foreligger som Forslag til Ændring i Lov, medens det forrige Gang, da vi bestæftigede os med en Handelsstraktat med Spanien, forelaa som en Beslutning, tagen af Rigsdagen. Svaret derpaa er ganske simpelt dette, at selve den Traktat, som nu er sluttet, men ikke endnu ratificeret, ikke i og for sig betinger nogen Forandring i bestaaende Love. Som det er udtalt i Anmærkningerne, der ledsage Lovforslaget, har den danske Regering paataget sig Forpligtelsen til at søge gennemføre denne Lovforandring med Hensyn til Indførselstold paa Korkpropper. Bestemmelsen findes ikke i selve Traktaten, men Regeringen har Forpligtelse til at forelægge Forslag derom og gennemføre, saa vidt det staar til den, den Forandring i Loven. Derfor er Lovforslaget forelagt, indeholdende kun denne ene Bestemmelse. Det ærede Medlem, antager jeg dog, maa være vidende om, at Handelsstraktater overhovedet ikke forelægges for Rigsdagen til Sanktion. Der er sluttet mange Handelsstraktater, baade i den Tid, jeg særlig har kendt til Forretningerne, og ogsaa tidligere, uden at de have været forelagte for Rigsdagen, saa naar Handelsstraktaterne ikke i og for sig gøre Forandring i bestaaende Love, afluttes de af Hans Majestæt Kongen og hans Regering, uden at Rigsdagens Sanktion udfordres. Jeg er i alt Fald af den Formening, at der ikke skal kunne vises et eneste Tilfælde, hvor en Handelsstraktat er bleven forelagt Rigsdagen, naar den ikke, som jeg udtalte, betinger Forandring i bestaaende Lov. Det er altsaa Grunden, hvorfor Handelsstraktaten ikke i sin Helhed er forelagt for Rigsdagen. Selvfølgelig medfølger den som Bilag til det foreliggende Forslag, for at ethvert Medlem af Rigsdagen kan danne sig en Mening om, hvorvidt de Fordele, der opnaas ved Handelsstraktaten, svare til det mulige Tab, finansiel og paa anden Maade gennem den Forandring, som Lovforslaget gaar ud

paa. Det er altsaa mit Svar derpaa, og dermed er jo i Grunden ogsaa det andet Spørgsmaal bevaret, idet Handelsstraktaten jo ikke her foreligger saaledes, at der kan foretages nogen som helst Ændring deri, ligesom der altsaa heller ikke overensstemmende med det ærede Medlems Ønske kan komme nogen Voldgiftsparagraf ind i Traktaten. Jeg ved ikke, om jeg ganske har opfattet det ærede Medlems Mening af hans Udtalelser om disse Voldgiftsbestemmelser. Jeg forstod dem nærmest saaledes, at det, det var det ærede Medlem om at gøre, var at faa brudt Isen og overhovedet at faa indført traktatmæssige Voldgiftsretter. Derfor som det er Meningen, vil jeg dog nok sige, at det forekommer mig, at en lille Handelsstraktat som denne vilde være en noget søgt Anledning til at faa dette store Spørgsmaal frem om at faa internationale Stridigheder overhovedet afgjorte ved Voldgift i Stedet for som hidtil gennem Forhandlinger og saa som sidste Afgørelsesmaade en Kraftprøve. Skulde det være det ærede Medlems Mening, at en saadan Voldgiftsbestemmelse kun skulde angaa de Spørgsmaal, der kunde opstaa i Anledning af selve denne Traktat, saa skulde jeg dog formene, at det vanskeligt skulde kunne tænkes, at der vilde blive Brug for en saadan Voldgiftsret i Anledning af en saadan Traktat. I Anledning af hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3dje Valgkreds (Wassard) anførte om de efter hans Mening uheldige Billaar, der vilde komme til Stede for denne lille danske Industri, der bestæftiger sig med Bearbejdelse af Kork derved, at Beskyttelsen blev nedsat fra 7 Øre til 3,6 Øre, skal jeg bemærke at det ærede Medlem har ganske Ret i, at den forarbejdede Korkvare, der hidtil er indført her, og som jeg antager ogsaa i Sverige og Tyskland, fra Spanien, har været en Vare af særlig god Kvalitet, en Vare, som maaske endogsaa kun tilvirkes i Spanien, det er de lange bløde Vinpropper, og at det ærede Medlem altsaa muligvis kan have Ret i, at en Medfættelse af Korktolden sandsynligvis ikke vilde forøge Indførselen af denne Vare her i Landet, hvorimod den muligvis kunde bevirke, at Indførselen af andre, ringere Propper, dem, man i daglig Tale kalder Ølpropper, kunde stige fra Sverige og Tyskland; det er muligt at det ærede Medlem har Ret. Spørgsmaalet er ogsaa kommet frem ved Forhandlingen om Lovforslaget i det andet Ting, og jeg skal gentage min Udtalelse i den Anledning i det andet Ting, selvfølgelig ikke ordret; den gik ud paa, at jeg meget vilde fraraade Tinget at gøre nogen For-